

ÎNCHEIERE

29 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat Ludmila Gorbatiuc (Glavan),
în cauza civilă la cererea înaintată de Ludmila Gorbatiuc (Glavan) către Serghei
Gorbatiuc privind constatarea nedemnității succesore, declararea ca succesor
nedemn a lui Nina Gorbatiuc pe Serghei Gorbatiuc, suspendarea procedurii
succesore, deschisă de notarul Constanța Obadă,

împotriva deciziei din 31 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de Ludmila Gorbatiuc (Glavan), fiind menținută
hotărârea din 29 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 26 iunie 2017, Ludmila Gorbatiuc (Glavan) s-a adresat cu cerere de chemare
în judecată împotriva lui Serghei Gorbatiuc, solicitând constatarea nedemnității
succesore și declararea lui Serghei Gorbatiuc ca succesor nedemn al decedatei
Nina Gorbatiuc.

În motivarea acțiunii a indicat că, la XXXX, a decedat Nina Gorbatiuc, fapt
confirmat prin Certificatul de deces seria XX, nr. XXXX, eliberat la XXXX de către
OSC mun. Chișinău. Defuncta Nina Gorbatiuc a avut 2 copii: Serghei Gorbatiuc și
Ludmila Gorbatiuc (Glavan).

La 29 mai 2017, a fost deschisă succesiunea în cadrul biroului notarului
Constanța Obadă de către moștenitorul legal Ludmila Gorbatiuc (Glavan). Celălalt
moștenitor legal, Serghei Gorbatiuc, începând cu anul 2006 și până la moartea subită
a Ninei Gorbatiuc, a comis intenționat fapte amorale în privința mamei sale decedate,
ultima fiind victimă a acțiunilor de teroare, intimidare și înjosire sistematică din
partea fiului său Serghei Gorbatiuc.

Astfel, în toată această perioadă, mai mult de 10 ani, Nina Gorbatiuc s-a adresat
de nenumărate ori cu cerere către organele de resort în scopul întreprinderii cărorva
măsuri în privința fiului său care o teroriza în mod continuu, o supunea violenței
fizice și psihologice, și chiar o amenința cu moartea, deoarece dânsul dorea să intre
în proprietatea bunurilor mamei sale, care includ câteva imobile și afacerea cu

magazine.

Potrivit cererii de chemare în judecată, la moment, este pornită urmărirea penală în baza art. 222 din Codul penal, pentru profanarea mormântului Ninei Gorbatiuc, ca urmare a incendierii care a avut loc la 23-24 aprilie 2017, în cimitirul „Sfântul Lazăr”, amplasat în mun. Chișinău, str. Doina, 189, în care Serghei Gorbatiuc are calitatea de bănuț.

Potrivit reclamantei, toate aceste acțiuni realizate de către Serghei Gorbatiuc, au grăbit decesul mamei sale, care fiind în etate, suporta cu greu toate ilegalitățile și înjosirile fiului său, săvârșite cu scopul acaparării averii ei, în ciuda faptului că ultima l-a asigurat cu un șir de bunuri din cont propriu.

Respectiv, aceste acțiuni cumulativ constituie în mod cert fapte amonale împotriva ultimei voințe a mamei sale, în sensul art. 1434 din Codul civil.

Prin hotărârea din 29 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 31 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Ludmila Gorbatiuc (Glavan), fiind menținută hotărârea din 29 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că, în sensul prevederilor art.1434 și 1435 din Codul civil, decăderea din dreptul la succesiune constituie o sancțiune care constă în impedimentul realizării vocației succesoriale a anumitor persoane, care au săvârșit infracțiuni intenționate împotriva celui ce a lăsat moștenirea sau o faptă imorală împotriva ultimei voințe a celui ce a lăsat moștenirea, voință exprimată în testament. Sancțiunea nedemnității poate fi aplicată în cazul moștenitorilor legali, inclusiv al moștenitorilor rezervatari și al moștenitorilor testamentari. Prin urmare, pot fi excluși de la moștenire pentru motive de nedemnităte moștenitorii care sunt condamnați prin sentință definitivă pentru săvârșirea intenționată a unei infracțiuni împotriva celui care a lăsat moștenirea pentru de a veni la moștenire. Fapta imorală împotriva ultimei voințe exprimate în testament trebuie constatată prin hotărâre judecătorească definitivă. În speță, nicio probă nu confirmă că pârâtul ar fi comis o faptă imorală împotriva ultimei voințe exprimate în testament.

La 13 noiembrie 2019, Ludmila Gorbatiuc (Glavan) a contestat cu recurs decizia din 31 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar, s-au indicat argumente similare celor din cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

Astfel, recurenta a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 31 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 29 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

La 10 ianuarie 2020, Serghei Gorbatiuc a depus referință la cererea de recurs, solicitând să fie declarat recursul ca fiind inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ludmila Gorbatiuc (Glavan) este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 31 octombrie 2019 și expediată participanților la proces la 09 decembrie 2019 (f.d. 204), însă la materialele cauzei nu există înscrisuri care să probeze momentul recepționării acesteia de către părți. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 31 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 13 noiembrie 2019, adică înainte de expedierea deciziei motivate participanților la proces, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de

legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Ludmila Gorbatiuc (Glavan).

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ludmila Gorbatiuc (Glavan).
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru